

DESET LET AFISA

Pred letom dni smo praznovali 75. letnico ustanovitve podjetja »Peko«. Takrat smo v posebnem almanahu prikazali tudi izredne rezultate izvoza, predvsem izvoza na konvertibilno tržišče. Na zapad smo izvozili prvo obutev 1.200 parov v letu 1958. Bili so to večinom razni vzorci. Vsa jugoslovanska čevlarska podjetja – med njimi tudi »Peko« – so si prizadevala, da bi ostvarila poleg izvoza na vzhod tudi čim večji izvoz na zapad, ker je bil in je še danes njihov uvoz usmerjen pretežno iz te smeri.

Vzhodni izvoz je potekal in poteka še danes preko izvoznih podjetij Centrotekstil, Koteks-Tobus, Derma in drugih. Tudi zapadni izvoz obutve so posredovala izvozna podjetja in za prenekatera vršijo to še danes. Naše podjetje je vršilo zapadni izvoz s posredovanjem izvoznih podjetij do leta 1971. V hišo so dnevno prihajali kupci v spremstvu izvoznikov, vsak s svojimi željami in zahtevami. Preneka-terikrat je prišlo le do izdelave vzorcev, naročil pa ni bilo, ker bodisi niso odgovarjali vzorci, ali pa so se kupcem zdele cene previsoke.

Poleg nekaterim drugim kupcem, smo v tem času prodajali obutev tudi Firmi Hillmann, Essen, Zap. Nemčija. Prednost teh poslov je bila, da so bile serije posameznih artiklov velike, žal pa cene izredno nizke. V letu 1969 nam je Koteks-Tobus sporočil, da vabi lastnik firme Hillmann g. Stinzhof v Essen direktorja »Peka« na važen poslovni razgovor. Poleg njega sem potoval tja tudi jaz. Ko smo na kratko obdelali tekoče zadeve, ki so se vrtele v glavnem okrog cen, glede katerih smo mi trdili, da so prenizke in da po takih blaga ne moremo več dobavljati, oni pa da so previsoke in da za firmo Hillmann po takih ne morejo dajati novih naročil, sta po teh razpravah prišla g. Stinzhof in njegov poslovodja g. Evers na dan z besedo, da snujejo ustanovitev posebnega podjetja, ki bi se bavilo z nakupom in prodajo modne, kvalitetno boljše obutve po višjih cenah in da smatrajo, da je naše podjetje primerno za take posle. Dobesedno sta izjavila, da je naša obutev predobro za Hillmanov asortiment in da so zato cene za obe strani vedno sporne.

Zaključek teh razgovorov je bil, da je g. Stinzhof skupno z g. S. Horstom in J. Schmittom ustanovil firmo Afis, družbo z omejeno zavezo in da smo mi opustili prodajo firmi Hillmann in pričeli dobavljati blago novemu kupcu. To se je kasneje izkazalo za zelo posrečeno, četudi smo

morali prebolevati začetne težave z novim poslovnim partnerjem, Firma Hillmann je namreč bankrotirala, pri čemer so utrpeli dobavitelji velike odpise pri svojih terjativah.

Sedež firme Afis je bil na začetku v Düsseldorfu, kasneje, ko je Hillmann propadel, pa v Pirmasensu, središču obutvene industrije Zap. Nemčije. G. Stinzhof je iz podjetja izstopil, vstopilo pa je vanj naše podjetje. Družbena pogodba vsebuje med drugim tudi klavzulo, da se sme oskrbovati firma Afis samo z blagom naše proizvodnje, z drugim pa le z našim privoljenjem.

Novo ustanovljeno podjetje je pričelo s tremi sodelavci, danes pa je v njem zaposlenih 29 in poleg tega še 13 samostojnih potnikov in modelirjev. Letošnji njihov promet bo znašal preko 40 milj. mark. Poslovati so začeli v skromnih prostorih, v letu 1974 pa so se preselili v novo, moderno urejeno »Afis-hišo«, bivšo čevlarsko tovarno Erika, ki nudi dobre pogoje za sedanji in bodoči povečani obseg poslovanja.

Firma Afis posreduje prodajo naših proizvodov celotnemu zapadnonemškemu trgu, poleg tega pa plasira blago tudi v Avstrijo, Dansko, Švico, Nizozemsko, Norveško, Finsko in Islandijo. V prvem letu t. j. v letu 1969 je znašal

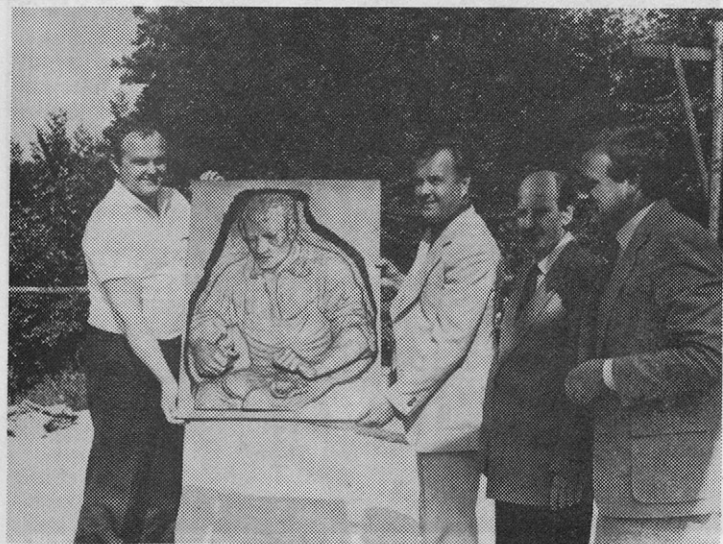

Diplome za 10-letno sodelovanje pri firmi AFIS – prvi z leve S. Horst prvi z desne J. Schmitt, naša dobra znanca.

naš promet s firmo Afis okoli 100.000 parov, v letu 1978 pa že 1.125.976. Zelo hitro je pričel naraščati od leta 1971 naprej. Obseg prodaje izražen v dolarjih je znašal tedaj 2.394.009,– v letu 1978 pa 12.529.792,–. Povprečna cena za par se je dvignila od 4,12 na 11,13 dolarjev. Na porast cen je vplivala poleg devalvacije dolarja in splošne podražitve cen predvsem dobra uveljavitev Afis obutve na omenjenih zapadnih tržiščih.

Firma Afis se je v desetih letih svojega obstoja utrdila in afirmirala na obsežnem zapadnem trgu, kar daje vse pogoje za nadaljno rast in kvaliteto izvoza naše obutve. Seveda pa tudi v bodoče ne bo šlo brez težav in razprav okrog kreiranja vsakoletnih sezonskih kolekcij, oblikovanja cen, kvalitete izdelkov in izpolnjevanja dobavnih rokov. Čimbolj bomo probleme okrog tega znali obladovati, tem hitrejša bo rast našega zapadnega izvoza in ugodnejše bodo tudi cene.

Janko Rozman

PEKO AFISU ob desetletnici. Lesorez čevljarja

SAMOVOLJNE ZAPUSTITVE DELA NI VEČ

Z novim zakonom o delovnih razmerjih je prenehala veljati določba zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu, da se šteje, da je delavec dal izjavo, da ne želi več delati, če je brez utemeljenega razloga prenehal prihajati na delo in je iz okoliščin razvidno, da ga na delo več ne bo. V pravilniku smo imeli določeno, da se šteje za samovoljno prenehanje dela, če delavca ni na delo 3 dni zaporedoma in za izostanek nima opravičila.

Novi zakon o delovnih razmerjih samovoljnega prenehanja dela ne pozna več. Zakon in tudi naš novi pravilnik o delovnih razmerjih določa, da delavcu preneha delovno razmerje, če pisмено izjavi, da ne želi delati v TOZD in da prekinja delovno razmerje.

Načinov prenehanja delovnega razmerja je več, vendar bi predvsem opozorili na prenehanje po izjavi delavca, ker v več primerih, ko delavec želi takoj prenehati z delom v delovni organizaciji, brez »odpovednega roka«, prihaja do neopravičenih izostankov z dela. Normalni in pravilni način prenehanja dela je, da delavec pravočasno sporoči svoj namen prenehanja in ostane

na delu še čas, kot za posamezno delo določa pravilnik o delovnih razmerjih. V kolikor svojega namena ne sproči in ne podpiše izjave, se šteje čas, ko delavec ne hodi na delo, kot neopravičeni izostanki, kar pa pomeni kršitev delovne obveznosti, katere posledica je disciplinski postopek. Delavcu se zaradi neopravičenih izostankov z dela najmanj 5 zaporednih (ali 8 nezaporednih) delovnih dni izreče disciplinski ukrep prenehanje delovnega razmerja.

Da zaradi neobveščenosti ne bi prihajalo do kršitev obveznosti in nepotrebnih postopkov ob prenehanju dela, opozarjamo, da določbe o samovoljnem prenehanju ni več, pač pa se v vseh primerih neopravičenih izostankov z dela, ko delavec ne sporoči svojega namena o prenehanju dela, izvede postopek zaradi kršitve obveznosti.

Glede na navedeno predlagamo, da tudi ob morebitnem prenehanju dela upoštevate določila pravilnika o delovnih razmerjih in o svojem namenu prenehanja pravočasno obvestite vodjo dela ali kadrovskega oddelka.

Ivanka Horžem

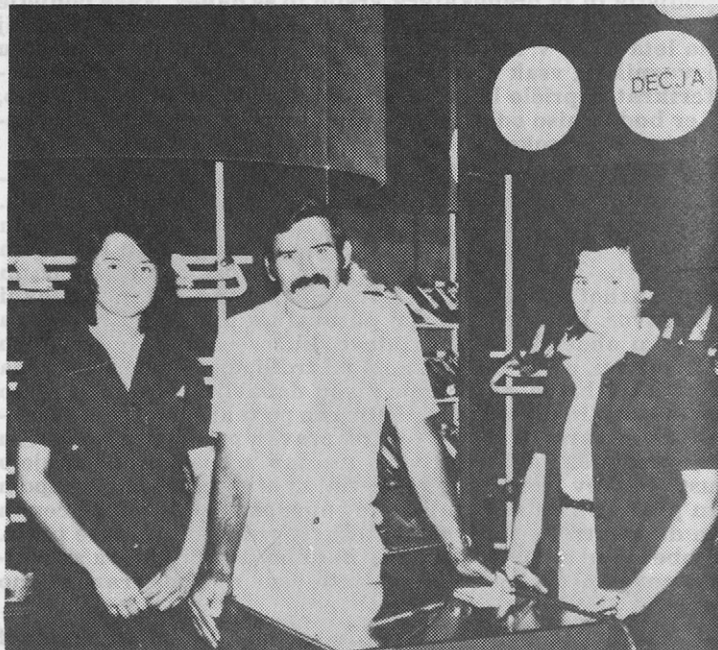
POSLOVALNICA SMEDEREVSKA PALANKA

»Niste prišli v najboljšem času, prodaja ne gre najbolje. Dopusti so in za nas je takrat takoimenovana mrtva sezona.« sta enoglasno hiteli pripovedovati SLOBODANKA ŠVABIĆ in MELANIJA HAJDIKOVIĆ, prodajalki v poslovalnici Smederevska Palanka. Poslovodja je bil na dopustu, a smo ga poklicali od dela – prijatelju je pomagal pri gradnji hiše.

Poslovalnica Smederevska Palanka je ena mlajših Pekovih prodajaln. Ob otvoritvi so si bili gostje in pozneje kupci edini, da je prodajalna veliko presenečenje za Palanko. Prisotnost Peka je bila sprejeta ugodno.

Trgovina je odprta od 6.30 zjutraj do 10.30 in popoldne od 16–19 ure. »Če bo poletje trajalo v jesen in bo vreme držalo tudi v zimo, bomo dobro prodajali,« je dejala SLOBODANKA in nadaljevala. »Problem je v tem, da so naši modeli nekoliko ozki, izgleda, da imamo Šumadijke širše noge. JUDI artikel na primer pri nas sploh ne gre. Bomo videli, kako bo s kolekcijo jesen–zima 79/80. V bogati izbiri se bo gotovo našlo kaj tudi za noge naših strank. V Palanki je zelo močna konkurenca, z ozirom na to, da je naš lokal najlepše opremljen, kupci radi zahajajo k nam.« Ne bi bilo prav, da bi ne dali besedo tudi MELANIJI: »Kot kolektiv se zelo dobro ujemamo. Midve sva zelo srečni, da sva tu. Veste, pri nas je nezaposlenost trgovskega kadra zelo velika. Če dobiš delo v tako lepi prodajalni, pri podjetju, ki ima sloves, si lahko nasmejan in prijazen. V sezoni jesen–zima potrošniki veliko pričakujejo od nas. Če bo dobava pravočasna, bomo prodajali kljub zelo močni konkurenci.«

Med tem je prišel poslovodja, SLAVKO MARKOVIĆ. Ker ima zelo zgovorni prodajalki, ni mogel povedati nič novega. Potožil je le, da ima probleme s skladiščem, ker mu v kleti zamaka. Kot nam je znano, so neprijetnost že odpravili in je jesensko-zimsko robo spravil v suho skladišče brez bojazni, da bo v njem spet stala voda.

Melanija, Slavko in Slobodanka – kolektiv Smederevske Palanke.

PEKO v Smederevske Palanki.

»Šumadijke imamo nekoliko širše noge,« pravi Slobodanka.

OBISK PRI ČUVARJIH NAŠIH MEJA

Kot že običajno vsako leto, tako smo tudi letos na dan graničarjev 15. avgusta obiskali čuvarje naših meja v karavli »Kokrškega odreda« na Ljubelju, nad katero je že pred nekaj leti po sklepu SDS naša delovna organizacija prevzela pokroviteljstvo.

Letošnje slavje ob dnevu obmejnih enot je bilo za vse te enote še bolj svečano kot običajno, saj letos mineva 35 let od njihove ustanovitve. Dne 15. avgusta 1944 je namreč vrhovni komandant NOV in POJ tov. Tito izdal naredbu o ustanovitvi korpusa Narodne obrambe Jugoslavije (KNOJ), ki je od svoje ustanovitve dalje skozi vojno viro in neposredno po njej opravil pomembne borbene naloge pri dokončni osvoboditvi naše domovine in neposredno po osvoboditvi pri iztrebljanju ostankov raznih kvizlinških enot in diverzantskih skupin, katere je zlasti prva povojna leta pošiljala v domovino sovražna emigracija.

S posebnim ponosom pa so letos proslavljali prav graničarji karavle »Kokrškega odreda« na Ljubelju, kajti ob tej priliki so prejeli pohvalo in priznanje kot najboljša obmejna enota na področju Gorenjske. Za to priznanje smo jim tudi mi izrekli iskrene čestitke.

Proslavljanje dneva graničarjev pa se ni odrazilo samo v uvodoma omenjenem obisku, pač pa se je v predhodnih dneh zvrstilo vrsto športnih srečanj med vojaki-graničarji in člani naše mladinske organizacije.

Takih srečanj in obiskov pa so vojaki-graničarji vedno veseli, ker ob tem čutijo, da jim na ta način izrekamo zahvalo in priznanje za njihovo požrtvovalno in naporno delo, ki ga opravljajo pri izvrševanju vsakodnevnih nalog, ki jih narekuje čuvarje naših meja. Po vsebini in značaju svojih nalog so vsekakor v prvi črti varovanje naše neodvisnosti in svobode, s čimer doprinesejo glavni delež k zagotovitvi mirne graditve in razvoja samoupravnega socializma, ki ga izgrajujejo narodi vseh republik Jugoslavije.

Marjan Markič

Najboljša obmejna enota na Gorenjskem.

NEKAJ O PLANIRANJU

Tudi v naši delovni organizaciji smo že sredi dela na pripravi plana za naslednje srednjeročno obdobje 1981 do 1985. Prav je, da je z aktivnostmi, katere v zvezi s planiranjem potekajo, seznanjen vsak član naše delovne skupnosti, saj so po zakonu nosilci planiranja vsi delavci, ki so dohodkovno povezani na podlagi združevanja dela in sredstev.

V mesecu maju so bili na delavskih svetih vseh TOZD in DSSS, ter skupnem delavskem svetu sprejeti sklepi o pripravi plana in bila je imenovana komisija za pripravo vseh planskih dokumentov. Prva naloga komisije je bila, da je obravnavala in posredovala v potrditev vsem delavskim svetom program dela vseh aktivnosti pri pripravi in sprejemanju planskih dokumentov.

Od aktivnosti določenih s programom je bila do sedaj že izdelana analiza poslovanja za srednjeročno obdobje 1976 – 1980 in ocena razvojnih možnosti za srednjeročno obdobje 1981 – 1985. Sedaj pa je posredovan v javno razpravo še pravilnik o planiranju.

Z analizo za preteklo srednjeročno obdobje ugotavljamo, da v preteklih letih nismo bistveno odstopali od načrtovanih ciljev. V pogledu samoupravne organiziranosti je predvsem pomembna vključitev do leta 1977 samostojne TOZD Budućnosti Ludbreg v našo delovno organizacijo in ustanovitev novih TOZD Orodjarna in Komerciala. Dejanska stopnja zaposlovanja je do sedaj višja od načrtovane, vendar predvsem zaradi povečanja zaposlenih v TOZD Budućnost. Na področju Tržiča pa je bilo in je občutno pomanjkanje delavcev. Z investicijsko dejavnostjo smo povečali prodajne kapacitete, povečali proizvodnjo obutve z »direktno brizgano obutve«, z nakupom novih strojev se je povečala proizvodnja izdelkov plastike in gumarne, z novo poslovno zgradbo smo pridobili poslovne prostore za dejavnosti TOZD Komerciala, Mreže, delno DSSS, ter primerne prostore za obrat družbene prehrane zgrajeni pa so bili tudi novi proizvodni prostori v TOZD Budućnost. Načrtujemo še preselitev dela vzporednih dejavnosti na novo industrijsko cono, delno še v tem srednjeročnem obdobju, v novem planskem obdobju pa bo to ena naših največjih investicij. Pri analizi proizvodnje obutve je letna stopnja rasti 9 %, ugotavljamo pa da je v posamezni proizvod več vložene dela, kar naj bi dalo čevlju boljši izgled in kvaliteto. Veliko lahko še storimo v pogledu boljše priprave

proizvodnje, specializacije in produktivnosti dela kar vse vodi k doseganju večjega dohodka, ki je temeljna kategorija planiranja. Pri pregledu rezultatov doseženih pri prodaji na debelo in drobno pa naj omenimo: v preteklem obdobju povečanje izvoza na konvertibilno področje z letno stopnjo rasti 25 %, večji izvoz od uvoza, vse manjši izpad dohodka pri prodaji na izvoznih tržiščih in 4,3 % letno stopnjo rasti prodaje na drobno. V nadaljevanju analize je skupaj za delovno organizacijo kot tudi za vsako TOZD in DSSS obdelan finančni rezultat, to je celotni prihodek, dohodek in njegova delitev kot tudi kazalci uspešnosti poslovanja. V zadnjem poglavju je obdelana še naša dejavnost na področju družbenega standarda zaposlenih, kjer je najpomembnejše reševanje stanovanjskih problemov. Izboljšali in povečali smo dejavnost obrata družbene prehrane, kot tudi vse dejavnosti osnovne organizacije sindikata na področju rekreacije in kulture.

V oceni razvojnih možnosti za srednjeročno obdobje 1981 – 1985 pa so podani objektivni pogoji poslovanja, ki jih bo potrebno upoštevati pri oblikovanju smernic in vseh planskih dokumentov za prihodnje plansko obdobje. Tako moramo upoštevati:

- da je proizvodnja obutve v Jugoslaviji večja od potreb domačega trga, kar narekuje še naprej velika prizadevanja v izvozno usmeritev
- da je na področju Tržiča pomanjkanje delavcev, zato ne bo možno večati obsega zaposlovanja s povečanjem zaposlovanja
- da bo v vedno večji konkurenci doma in na tujem odločilna za uspešnost poslovanja predvsem kvaliteta naših proizvodov in specializacije proizvodnje
- da bo obseg investicijske dejavnosti moral biti usklajen z reprodukcijsko sposobnostjo TOZD

Ob upoštevanjih navedenih pogojev so bile izdelane ocene razvojnih možnosti za posamezne TOZD in DSSS, ki so bile skupaj z analizo obdobja 1976 – 1980 že obravnavane in dopolnjene na vseh delavskih svetih.

V mesecu septembru, predvsem pa v oktobru bo potrebno pospešeno in s sodelovanjem vseh poslovnih organov, družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov, služb in posameznikov, delati na pripravi, obravnavi in sprejemanju smernic plana in elementov za samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje TOZD z drugimi organizacijami in skupnostmi.

Nataša Meglič

V GOSTEH PRI FRANCOZIH

Nadaljevanje

Ko so bili razgovori pri kraju, smo odšli z našim gostiteljem na kosilo, kjer smo se seznanili s povsem drugačnim delom življenja Francozov, to je z njihovo kulinarično umetnostjo. Kosilo samo je bilo dolgo slabe tri ure, na mizo pa so prihajale jedi, ena boljše in vabljejše od druge. Če bi ostali pri njih en mesec, bi si zagotovo morali nabaviti nova – prostornejša oblačila in si pridobili možnost strahu pred infarktom. Edina pomanjkljivost, Francozi namesto kavice pijejo le rahlo pobarvano vodo. Po kosilu sva pustila najina gostitelja pri gospodinjskih opravilih in odšla na potep po mestu, ki je podobno kot Tržič stlačeno v ozko dolinico, le da je glavni trg nekoliko daljši, poln ličnih in mikavno urejenih izložb in izložbic. Najini denarnici nista bili izloženemu blagu primerno opremljeni. Vsak od naju je namreč imel v žepu eno dnevnic – 173 francoskih frankov, cena skromnejših spominkov pa je kar okroglih 20 frankov. Na splošno so bile cene v izložbah primernejše njihovem standardu. Podobno je bilo tudi na poti skozi Zvezno republiko Nemčijo. Po potepu po mestu sva šla skupaj z gostiteljem na rokometno tekmo v pokrito dvorano. (Opisal sem jo že v prejšnji številki.) Po tekmi smo šli v tamkajšnji dijaški dom srednje tehnične lesne šole na skupno večerjo, ki ni bila nič krajša kot kosilo, s pričetkom ob devetih zvečer in zaključnimi slaščicami manjkalo ni alzaškega vina, katerega so gostitelji prav pridno točili in nas spodbujali da je to dobro za boljšo prebavo, iz ure v uro je naraščala tudi sproščenost in pristno prijateljsko vzdušje, pa tudi jezik je postal bolj voljan za tujo govorico in je kar precej razbremenil govorico rok, ki smo jo vsaj nekateri kar precej uporabljali čez dan. Naslednji dan dopoldne smo se zbrali na žalni komemoraciji najprej pri francoskem spomeniku nato pa še pri slovenskem – pomniku dni fašističnega terorja. Podobno kot so pri nas gradili ljubeljski predor francoski ujetniki in interniranci, so v bližini njihovega mesta gradili podoben predor tudi Slovenci internirani v taborišču na mestu, kjer danes stoji njihova športna dvorana. Po vrnitvi od žalnih svečanosti (kjer smo pri slovenskem spomeniku po najboljših močeh peli partizanske pesmi) smo bili pri gostiteljih deležni »maratonskega« kosila in sva morala midva s Stanetom dobesedno pobegniti od mize, da nisva zamudila odhoda avtobusa, ki nas je ob treh popoldne odpeljal na ogled slovitega gradu Koenigsbaug, kjer smo se dve uri, milo rečeno prerivali med ogromno množico turistov vseh mogočih narodnosti. Po gradu je iz enega prostora v drugi, promet urejen s semaforji, objekt sam je zelo prostran, ponekod vsekane v živo skalo in deluje grozljivo z vsemi zavarovanji njegovih nekdanjih lastnikov, z brezštevilnimi salami in dvoranami vse pa opremljeno s srednjeveško opremo in orožjem. Res pravo kraljevsko gnezdo. Objekt sam je izredno ohranjen brez kančka sledu propadanja, tekoče vzdrževanje pa pokrivajo z vstopnino (vstopnina 3 franke). Po ogledu gradu smo se odpeljali na znano vinsko cesto, ob kateri so brezštevilni skrbno obdelani vinogradi in vinske kleti in se v eni takih ustavili v vasi Radern, kjer smo »pokušali« izbrana sortna vina, vmes pa prigrizovali pri njih zelo razširjeno nekakšno pogačo z rozinami.

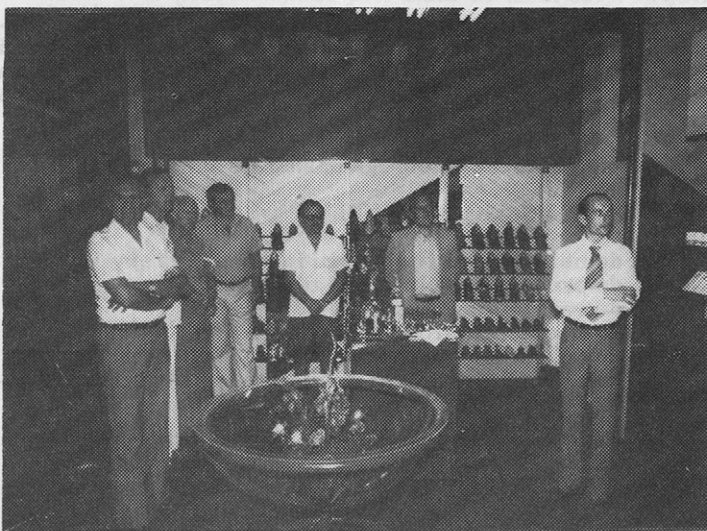

Udeleženci svečanosti pri spomeniku

Tu smo se tudi založili s suvenirji v obliki butelj, šofer Slavko pa je obrnil krmilo nazaj k našim gostiteljem. Seveda pa »pokušanja« v vinski kleti niso ostala brez odmeva. Nekateri naši sopotniki – prenapeteži so na nas sindikaliste pričeli spuščati precej pikre strelice, malo na račun naše navzočnosti v Franciji, še več pa na račun tiste naše uboge dnevnic. Kasneje smo ugotovili, da smo bili mi sindikalisti zanje kot nekakšen balast in kot nekakšno omejevanje njihove svobode (beri tržiškega pobalinstva). Pri prihodu v Ste Marie so nas pričakali gostitelji v kulturnem domu, kjer smo imeli zopet skupno večerjo, le da je bila tokrat krajša. Po večerji še malo pesmi in pa ples ob zvokih harmonike, ker pa je čas vse hitro mineval smo morali misliti na naslednji dan. Mi gostje na odhod domov, gostitelji pa na delovni zato smo se začeli poslavljati. To je bilo obenem tudi uradno slovo od naših gostiteljev, ki so v preteklih dneh storili res prav vse za naše dobro in prijateljsko počutje.

K počitku smo odšli v prepričanju da bo naslednja noč, noč na potovanju in da bo po vsej verjetnosti brez spanja. Naslednje jutro smo šli na ogled v dve tovarni, ena skupina v tekstilno tovarno, naju s Stanetom pa je bolj zanimala plastika, zato sva odšla s skupino v tovarno PVC folij različnih širin do 12 m, katerih uporabnost je izključno za kmetijstvo. Eden izmed vodilnih nam je razlagal delovni proces, vmes pa smo povprašali za delovne pogoje, deloma smo jih videli tudi sami, saj se je ves proces odvijal v eni sami precej veliki tovarniški hali. Razložil nam je da imajo tudi oni, podobno kot pri nas v Tržiču, težave z domačo delovno silo, da imajo trenutno samo dva vzdrževalca za ves strojni park, vendar da je idealno število 5 vzdrževalcev, le da jih ne dobijo. Zanimali smo se tudi za OD zaposlenih. Povedal nam je da se le ta giblje med 2.200 do 3.000 franki, da je tak občinski dogovor med delodajalci in da s tem preprečujejo fluktuacijo delovne sile. Procent režije pa da je pri njihovi polni zaposlitvi ca. 20 %.

Ker je prišla ura, predvidena za odhod, smo zapustili proizvodno halo in se pred tovarno še enkrat, tokrat pa zares poslovili od zadnjih gostiteljev, ki so nas še spremljali. Slovo je bilo prisrčno, kot slovo prijateljev, vendar pa so bile v tolažbo besede izrečene v slovo »Nasvidenje v Tržiču«.

Otvoritev prenovljene poslovalnice Karlovac. V prihodnji številki: NAŠA TRGOVINA JE NAJLEPŠA DALEČ NAKOLI.

NAŠI PETDESETLETNIKI

BEČAN ANTON kontrolor v izdelavi obutve

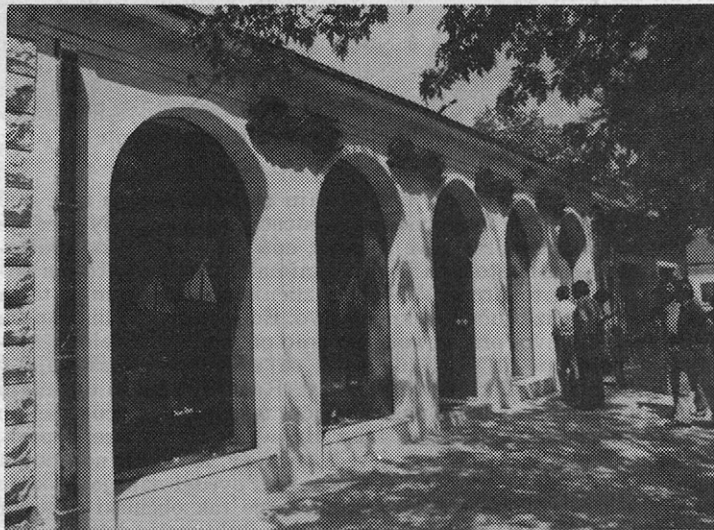
KERSNIK JOŽEFA šivanje obrobne šiva v šivalnici 512

ISKRENE ČESTITKE

V NIKŠIČU NOVA PRODAJALNA

Na Črnogorskem področju naša trgovska mreža dolgo ni bila zastopana. Iskali smo možnosti nastopa tudi v Črni gori. Najprej se nam je ponudila prilika za nakup lokala v Titogradu. Pri izvedbi in realizaciji smo naleteli na težave in ugotavljali, da Titograd ni zainteresiran za naš nastop in da zapira svoje tržišče.

Iskali smo naprej. V Nikšiču smo nato kupili privatno stanovanjsko hišo. Je v strogem centru na Korzu. Preuredili smo jo v lokal, ki ima 216 kvadratnih metrov površine.

Nova prodajalna v Nikšiču.

Notranjost poslovalnice Nikšič.

Lokal je izredno lepo urejen z lepimi izlozbbami v stilu ing. arhitekture Fürsta, ki je tudi vodil kompletno adaptacijo. Oprema prodajalne je standardna s predizbiro.

Delovni pogoji v poslovalnici so izredno dobri. Poslovodja je mlad fant. Po prvih ocenah je naredil zelo dober vtis. Računamo, da bo poslovalnica opravičila vlaganje in pričakovanje.

Pridobili smo lokal, ki zadošča potrebam Nikšiča in okolice v današnjih razmerah še za v naprej.

MEDNARODNO LETO OTROKA

Pred dvajsetimi leti so Združeni narodi sprejeli deklaracijo o otrokovih pravicah. Letošnje leto pa smo posvetili otrokom in ga imenovali LETO OTROKA. Naš jutrišnji dan je odvisen od naših otrok, zato je prav, da jih postavimo na prvo mesto v središče življenja.

Sprejeta deklaracija obsega naslednje osnovne misli:

OTROCI IMAJO PRAVICO

- do naklonjenosti, ljubezni in razumevanja
- do primerne prehrane in zdravniške nege
- do svobodnega učenja
- do imena in narodnosti
- do posebne nege za invalidne otroke
- da so med prvimi, ki dobijo pomoč ob naravnih nesrečah

- da se naučijo biti koristni pripadniki družbe in da razvijajo individualne sposobnosti
- da odrastejo v duhu, miru in svetovnega bogastva
- da uživajo te pravice ne glede na raso, barvo, spol, vero, narodnost ali socialno okolje.

Sprejeta deklaracija je namenila vsem otrokom srečno, zdravo mladost. Toda tudi še danes v sodobnem, razvitem svetu trpi lakoto še milijone otrok. Njihova prihodnost je negotova, rastejo med grozotami uničevalnih vojn. Za življenje nimajo zagotovljenih niti osnovnih pogojev. Na drugi strani pa so otroci razvitega sveta materialno oskrbljeni, trpijo pa duševne krutosti.

V naši družbi so otroci deležni pravilne prehrane, zdravniške nege, šole obiskujejo pod enakimi pogoji ne glede na narodnost in veroizpoved. Prizadevamo si, da bi jim bilo lepo in prijetno med nami.

V RAZGOVORU

V zadnjem času so pogosto sklicani sestanki v dopoldanskem času, kjer se po TOZD in DSSS obravnava ista problematika. Tako je eden izmed poročevalcev potožil, da že hiti na drug sestanek, pa mu je sogovornik hitro odvrnil: »Menim da boš moral ti delati za sestanke še eno prosto soboto!«

čevljar

Glasilo delovne organizacije tovarne obutve PEKO Tržič n. sol. o. — Ureja uredniški odbor: Janez Kališnik, Edo Košnjek, Nataša Meglič, Marjan Markič, Anton Simonič, Karel Zajc, Ivan Zaplotnik, Vera Umek, Marija Slapar — glavni in odgovorni urednik. — Naslov uredništva: »PEKO« Tržič, telefon 50-260 int. 217. — Tisk TK Gorenjski tisk Kranj. — Izhaja enkrat mesečno v nakladi 3200 izvodov v slovenskem in 1600 izvodov v srbohrvaškem jeziku. — Glasilo dobijo člani delovne organizacije, štipendisti, vajenci in upokojeanci brezplačno.